

ביאור בדרך אפשר

ספירת ז' נקיים, של האשה שנטהרת מנידתה וסופרת שבעה ימים ללא
ראיית דם כהכנה למעבר מטומאה לטהרה אלא שמצות וספירה לה
ספירת הימים של האשה, כאמור היא רק על ז' ימים שבסיומם היא
טובלת לטהרה, ומצות ספירת העומר היא מ"ט יום, ומטרתה

היא לטהר לעדן ולזכך את
כליות ישראל כהקדמה
לגילוי האלוקי הנעלה והמיוחד
דמתן-תורה שחור ומתעורר
מחדש בכל שנה ושנה. ויהי ענין

ספירת ז' נקיים (שהוא קיום
המצווה של וספירה לה) הוא
באופן שער לאחרי גמר הז'
נקיים והטבילה במקוה לאחר

ספירת שבעה ימים נקיים עדין
נחשבת בלתי טהורה כמו
ברגע הראשון עד שתטבול
לטהרה, היינו שאין זה תהליך
הדרגתי שבו ביום השני לספירה היא
טהורה יותר מאשר ביום הראשון וכך
הלאה אלא בכל שבעת הימים לא חל

שינוי במצבה (כמו שפכת
הרמב"ם⁵ וכמובא לפסק
הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו')
שאין האשה נטהרת עד שתטבול,
ורק אחרי גמר הז' נקיים
כולם ולאחר הטבילה אז אפשר
יכול להיות היחוד עם הבעל

עד להתאחדות מלאה באופן
דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה
מובן, ומאחר ועל פי דברי הוזהר
העבודה הרוחנית של ספירת העומר
דומה לספירת שבעה נקיים של האשה,
מובן דכן הוא גם בענין
ספירת העומר לפי אופן זה,
שכל העבודה במשך כל מ"ט
הימים בשווה היא רק בשלילת

במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

ביאור בדרך אפשר

להבין ענין ספירת העומר, לפי המשמעות הפנימית של הדברים,
הנה בענין ספירת העומר ישנם כמה ביאורים בדרושים
מאמרי החסידות העוסקים בנושא זה [ובהם בהסברים שבמאמרי החסידות
כמה אופנים שונים בביאור הענין, אלא שאין איש שם

על לב שהם אופנים שונים
והושבים בטעות שהביאורים זהים
והזורים על עצמם]. ביאור אחד,
שעבודת ספירת העומר יש
בה ב' הקנים השונים ד'סור
מ'רע התרחקות מהרע וההירות שלא
לעבור על מצוות לא-תעשה ועשה
טוב¹ עשיית מעשים טובים וההירות
ביום מצוות-עשה. וכדמוכח כפי

שמוכח גם ממה שאומרים
אחרי ספירת העומר בכל יום
בנוסח 'רבנו-של-עולם',
תפילה מיוחדת הנאמרת לאחר הספירה
שספירת העומר היא פדי
לטהרנו וכו' מענינים בלתי
רצויים כפי שמפורש בתפילה זו –

סור מ'רע', וגם פדי לקדשנו
בקדושתך העליונה, עד
לתכלית השלמות שבזה שיא
הקדושה, שזהו ענין 'עשה
טוב'. וזהו תוכן עבודת ימי
ספירת העומר במובן הרוחני

הפנימי לפי אופן זה שהיא
עבודה, בב' הקצוות השונים
ורחוקים זה מזה ד'סור מ'רע מצד
אחד ועשה טוב' מצד שני.

וביאור שני, שמצינו במאמרי
חסידות אודות המשמעות הפנימית של
ספירת העומר הוא שעבודת
ספירת העומר היא רק בקו
ד'סור מ'רע² התרחקות מדברים
לא רצויים וההירות שלא לעבור על

מצוות לא-תעשה. וכמובן מהא
דאיתא מזה שמוכח בזהר³
שמצות ספירת העומר בה
סופרים את הימים שבין חג הפסח לחג
השבועות כהכנה למתן תורה היא
בדוגמת מצות וספירה לה⁴,

וביאור שני, שעבודת ספירת העומר היא רק
בקו ד'סור מ'רע². וכמובן מהא
דאיתא בזהר³ שמצות ספירת העומר היא
בדוגמת מצות וספירה לה⁴, ספירת ז' נקיים,
אלא שמצות וספירה לה היא רק על ז' ימים,
ומצות ספירת העומר היא מ"ט יום, לטהר את

כללות ישראל כהקדמה לגילוי דמתן-תורה.
והרי ענין ספירת ז' נקיים (וספירה לה) הוא
באופן שער לאחרי גמר הז' נקיים והטבילה
במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

בס"ד. שבת פרשת בהר- בחוקותי, מברכים החודש סיון ה'תשמו"ז

הנחה בלתי מוגה

להבין ענין ספירת העומר, הנה בענין ספירת
העומר ישנם כמה ביאורים בדרושים
ובהם כמה אופנים שונים בביאור הענין, אלא
שאין איש שם על לב שהם אופנים שונים].

ביאור אחד, שעבודת ספירת העומר יש בה ב'
הקנים ד'סור מ'רע ועשה טוב¹. וכדמוכח גם
ממה שאומרים אחרי ספירת העומר בכל יום
בנוסח 'רבנו-של-עולם', שספירת העומר היא

פדי לטהרנו וכו' מענינים בלתי רצויים – סור
מ'רע', וגם פדי לקדשנו בקדושתך העליונה, עד
לתכלית השלמות שבזה, שזהו ענין 'עשה טוב'.
וזהו תוכן עבודת ימי ספירת העומר לפי אופן

זה, בב' הקצוות ד'סור מ'רע ועשה טוב'.
וביאור שני, שעבודת ספירת העומר היא רק
בקו ד'סור מ'רע². וכמובן מהא
דאיתא בזהר³ שמצות ספירת העומר היא

בדוגמת מצות וספירה לה⁴, ספירת ז' נקיים,
אלא שמצות וספירה לה היא רק על ז' ימים,
ומצות ספירת העומר היא מ"ט יום, לטהר את
כללות ישראל כהקדמה לגילוי דמתן-תורה.

והרי ענין ספירת ז' נקיים (וספירה לה) הוא
באופן שער לאחרי גמר הז' נקיים והטבילה
במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

(1) ראה הנסמן בהערה 20. (2) ראה תו"א ויקהל פט, ג. שם בהוספות קיד, א ואילך. (3) ח"ג צו, סע"א ואילך (נת' בד"ה וספרתם תר"ל: תרנ"ב, ועוד). וראה גם עקידה פ' אמור שער סז פ"ו (הובא במטה משה סתרי"ט). צרור המור ואור החיים אמור כג, טו. (4) מצורע טו, כח. (5) הל' איסור פ"ד ה"ב. (6) יו"ד ר"ס קצז. (7) בראשית ב, כד.

שבת פרשת בהר־בחוקותי, מברכים החודש סיון ה'תשמ"ו

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 הַעֲנִינִים הַבִּלְתִּי רְצוּיִים - 'סוּר מֵרַע', וְרַק לְאַחֲרֵי שְׁלִימוֹת
 2 הַסְּפִירָה וְהַטְּהָרָה, אֲזַ בָּא הַעֲנָן דְּעֵשָׂה טוֹב' שְׁבַמְתָּן-
 3 תּוֹרָה אבל כל עוד הספירה נמשכת, אין הברל בין הימים הראשונים של
 4 ספירת העומר ובין הימים של סיום הספירה ובכולם יש רק התרחקות מהרע
 5 ועדיין אין תהליך של היטהרות
 6 והתקדשות בדרך של "עשה טוב".
 7 וְכֵן מוֹבָן גַּם מֵהַמְּבֹאָר⁸
 8 בתורת החסידות שְׁעֲנֵן סְפִירַת
 9 הַעוֹמֵר הוּא בְּהַמְשָׁךְ לְהַבְּאֵת
 10 קרבן הַעוֹמֵר בבית המקדש בט"ו
 11 בניסן, למחרת חג הראשון של פסח,
 12 הָבֵא מְשֻׁעָרִים דְּקָא כְּמוֹ
 13 מִנְחַת סוּטָה⁹, עליה נאמר "והביא
 14 האיש את אשתו אל הכהן והביא את
 15 קרבנה עליה עשירית האיפה קמח
 16 שעורים", ואמרו חכמינו ז"ל (הובא
 17 בפירושו רש"י על הפסוק): שעורים –
 18 ולא חטים. היא עשתה מעשה בהמה
 19 וקרבנה מאכל בהמה", מִשׁוּם
 20 שְׁעֵבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן
 21 הַזֶּה שאין בית המקדש קיים
 22 והאלוקות לא מאירה בגלוי היא
 23 בְּבִירוֹר נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית על ידי
 24 הפרדת הטוב שבה מן הרע והעלאתו
 25 לקדושה, דְּהוּ מַה שְׁשֻׁעָרִים
 26 הוּא מֵאֲכָל בְּהֵמָה¹⁰ להורות על
 27 בירור הנפש הבהמית, וְגַם שֵׁהֵם בני
 28 ישראל כְּמוֹ סוּטָה במובן זה
 29 שְׁדוּקָא לְאַחֲרֵי גְמֵר כָּל
 30 הַעֲנִינִים ככל התהליך המפורט
 31 בתורה בפרשת נשא אֲזַ נַעֲשִׂית
 32 מוֹתֵרַת לְבַעֲלָהּ בדומה לאמור
 33 לעיל לגבי אשה נדה שרק בסיום
 34 ספירת כל שבעת הימים והטבילה היא
 35 נטהרת, דְּמֵזָה מוֹבָן, שְׁכָל זְמַן
 36 שְׁעֲרִין לֹא נִשְׁלַם הַבִּירוֹר של
 37 הנפש הבהמית לגמרי הָרִי הוּא
 38 עֲדִין רַק בְּאוֹפֵן ד'סוּר מֵרַע'
 39 בְּלִבְד וְאִינוּ מוֹכֵן להתחברות
 40 והתאחדות עם הקדוש ברוך הוא הנפעלת על ידי "עשה טוב".
 41 וְבִיאוֹר שְׁלִישִׁי, שִׁמְצִינוּ במאמרי חסידות לגבי התוכן הרוחני הפנימי של

עבודת ה' בימי ספירת העומר הוא שְׁהַעֲבֹדָה דְּסְפִירַת הַעוֹמֵר הוּא
 רַק בְּקוּ דְּעֵשָׂה טוֹב¹¹ בדרך של חיוב ומעשים המקרבים את האדם
 אל הקדוש ברוך הוא. דְּהִנֵּה יְדוּעַ הַכָּלל המחויב על פי ההיגיון
 שְׁהֵבִיא הַרְמַב"ם ב'מִוְרָה נְבוּכִים¹² שְׁשִׁימְצָא דְּבָר
 מוֹרְכָב מִשְׁנֵי דְּבָרִים, וְיִמְצָא
 אֶחָד מִשְׁנֵי הַדְּבָרִים בְּפָנָי
 עֲצָמוּ חוּץ מִן הַדְּבָר הַהוּא
 הַמוֹרְכָב, מִתְחַיֵּב מְצִיאוֹת
 הָאֶחָד בְּהִכְרַח חוּץ מִן הַדְּבָר
 הַהוּא הַמוֹרְכָרַח גַּם כְּלוּמָר,
 כאשר לפנינו מציאות שמורכבת משני
 חלקים, אֶלֶף וּבֵי"ת, וגם מציאות
 נוספת של מרכיב אֶלֶף בלבד, ללא
 מרכיב בֵּי"ת, הדבר מחייב שתהיה גם
 מציאות של מרכיב בֵּי"ת בפני עצמו,
 ללא מרכיב אֶלֶף (כי ברגע שהתברר
 שאין הכרח ששני המרכיבים יופיעו
 דווקא ביחד, הרי כשם שאלֶף יכול
 להיות בלי בֵּי"ת, כך בֵּי"ת יכול להיות
 בלי אֶלֶף). וְמֵזָה מוֹבָן גַּם
 בְּעֲנִינֵנוּ, שְׁמִכְיִין שְׁמִצִּינוּ
 במאמרי חסידות אוֹפֵן בְּבִיאוֹר
 עֲבֹדַת סְפִירַת הַעוֹמֵר, שְׁהִיא
 מוֹרְכָבַת מִב' הַעֲבֹדוֹת ד'סוּר
 מֵרַע וְעֵשָׂה טוֹב', וּמְצִינוּ
 מְבֹאֵר במפורש אֶחָד מֵהֶם בְּפָנָי
 עֲצָמוּ, עֲנִין 'סוּר מֵרַע' (לְפִי
 בִּיאוֹר הַזֶּהר האמור המדמה את
 ספירת העומר לספירת שבעת הנקיים
 של האשה), ללא העבודה של 'עשה
 טוב' במקביל, וְאִם-כֵּן מִתְחַיֵּב
 לְפִי הַכָּלל האמור מדברי הרמב"ם
 שְׁיִהְיֶה גַם אוֹפֵן בְּעֲבֹדַת
 סְפִירַת הַעוֹמֵר שְׁכָל כּוּלָּהּ
 הִיא בְּקוּ דְּעֵשָׂה טוֹב' בְּלִבְד
 בלי המרכיב של 'סור מרע'.
 וְיֵשׁ לוֹמֵר הַבִּיאוֹר בְּזָה,
 בעבודה של ספירת העומר בקו של
 'עשה טוב' בלבד עַל-פִּי הַמְּבֹאָר
 בְּדְרוּשֵׁי מאמרי חסידות, שְׁבַעַת יְצִיאַת מִצְרַיִם הִיוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּבַחֲיִנַת צְדִיקִים¹³, כִּי הַתְּגִלּוֹת הַלְלוּקִית הַעֲצוּמָה שְׁהִיָּתָה בְּיִצִיאַת

(8) ראה אוה"ת אמור (כרך ג) ע' תתמח ואילך. וראה זהר שם, א (ברע"מ). מאמרי אדה"ז תקס"ה (כרך א) ע' תעד ואילך. ביאורה"ז אמור קמ, ג. אוה"ת אמור (כרך ד) ע' א'פט ואילך. (9) משנה סוטה יד, סע"א. (10) סוטה שם. פסחים ג, סע"ב. וראה לקו"ת אמור לו, א ואילך. דרושים שבהערה 8. ד"ה וספרתם שבהערה 3. (11) ראה לקו"ת מסעי פט, א. שם, ד. צב. ב. סהמ"צ להצ"צ מצות העומר וספירה. סה"מ עזר"ת ס"ע ו ואילך. (12) ח"ב פ"א ד"ה עיון שני. (13) סה"מ תרל"ז ח"ב

להבין ענין ספירת העומר

ז

ביאור בדרך אפשר

- 1 מצרים והמעבר הקיצוני מעבודת לחירות במובן הרוחני של יציאה מטומאת
2 מצרים לקדושה, העלתה אותם למצב של צדיקים וְגַר שְׁנַתְגִּיר כְּקָטָן
3 שְׁנוֹלָד דְּמִי¹⁴, כלומר, הגר שלא היה יהודי ונתגייר נחשב כמי שנולד
4 מחדש וכל עברו הקודם כאילו לא היה אלא הוא מתחיל "דף חדש" נקי
5 לחלוטין, וכך בני ישראל ביציאת
6 מצרים הפכו לצדיקים מבלי הבט על
7 מצבם הקודם, שְׁלֹפִי זֶה מאחר
8 שהיו מוגדרים כצדיקים לא הָיָה
9 אֲצֵלָם עֲנִין שֶׁל 'סור מרע' כי
10 אין להם כל קשר עם הרע ואין להם
11 צורך לברר ולהעלות אותו, אֲלֵא כֵל
12 הָעֲבוּדָה הִיָּתָה כְּעִנֵּן דְּ'עֲשֵׂה
13 טוֹב' בְּלִבְד, עֲלִיָּה וְהַתְקַדְּמוֹת
14 מְחִיל אֶל חֵיל¹⁵ והכוונה לעליה
15 וְהַתְקַדְּמוֹת מִתְּמַדַּת מִדְּרַגָּה לְדְרַגָּה
16 בְּקִדּוּשָׁה גּוֹפָא עֲצֻמָּה.
17 [וְכַמְּבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר¹⁶
18 בתורת החסידות שְׁזָהוּ הַהֲפָרֵשׁ
19 בֵּין עֲבוּדַת חוֹדֵשׁ נִסָּן
20 וְלֵאחֲרָיו, וְעֲבוּדַת חוֹדֵשׁ
21 תְּשָׁרִי וְלֵאחֲרָיו, עֲנִין זֶה שֶׁל
22 הַהִבְדָּל בֵּין הָעֲבוּדָה בְּדֶרֶךְ "סור מרע"
23 לְעֲבוּדָה בְּדֶרֶךְ "עֲשֵׂה טוֹב" הוּא
24 הַהִבְדָּל בֵּין עֲבוּדַת חוֹדֵשׁ נִסָּן
25 וְהַתְקוּפָה הַבָּאָה אַחֲרָיו שֶׁהִיא עֲבוּדַת
26 הַצִּדִּיקִים הַמִּתְעַלִּים מִדְּרַגָּה לְדְרַגָּה
27 בְּקִדּוּשָׁה עֲצֻמָּה, לְעֲבוּדַת חוֹדֵשׁ תְּשָׁרִי
28 וְהַתְקוּפָה הַבָּאָה אַחֲרָיו שֶׁהִיא עֲבוּדַת
29 בְּעֵלֵי-תְּשׁוּבָה הַהוֹלְכִים וּמִתְרַחֲקִים
30 מֵהָרַע, כַּמְּבֹאֵר בַּחֲסִידוֹת שֶׁבְּחוֹדֵשׁ
31 נִסָּן יֵשׁ הָאָרֶז וְהַתְּגִלוֹת אֲלוּקוֹת
32 מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה שֶׁהָאָדָם נִמְשָׁךְ אַחֲרָיָה,
33 וְאִילוֹ בְּחוֹדֵשׁ תְּשָׁרִי הַהוֹדָגָה הִיא עַל
34 הַתְּקַרְבוֹת לְאֲלוּקוֹת מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה,
35 מִצַּד הָאָדָם וְלִפֵּי עֶרֶךְ מֵעַמְדוֹ וּמִצַּבּוֹ,
36 וְטַעַם הַדְּבָר הוּא הָעֲבוּדַת חוֹדֵשׁ תְּשָׁרִי הִיא עֲבוּדַת הַתְּשׁוּבָה,
37 דְּבַעַל-תְּשׁוּבָה סוֹרוֹ עֲבָרוֹ רַע, וְלִכֵּן הָעֲבוּדָה הִיא בְּקוֹ דְּ'סוֹר
38 מֵרַע¹⁷ עִם דָּגֵשׁ עַל הַתְּרַחֲקוֹת מֵהָרַע, מֵה-שְׁאִינֵי כֵּן עֲבוּדַת חוֹדֵשׁ
39 נִסָּן הִיא עֲבוּדַת הַצִּדִּיקִים שֶׁאֵין לָהֶם כָּל קֶשֶׁר עִם רַע, 'עֲשֵׂה טוֹב'
40 בְּלִבְד].
41 וְיֵשׁ לֹמַר שְׁזָהוּ עֲבוּדַת ה' בְּדֶרֶךְ זוֹ שֶׁ עִיסוּק בְּ"עֲשֵׂה טוֹב" בְּלִבְד לְלֵא

ביאור בדרך אפשר

- כל התעסקות עם הרע היא על-דֶרֶךְ הָעֲבוּדָה דְּלְעֲתִיד-לָבָא, בימות
המשיח, שְׂאֵז הָרִי לא יהיה שום רע בעולם כדברי הנביא על אותו הזמן
אֶת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ¹⁸, וְהָעֲבוּדָה תְּהִיָּה
בְּהִלִּיכָה מְחִיל אֶל חֵיל הַתְּקַדְּמוֹת וְעִלְיָה בְּקִדּוּשָׁה גּוֹפָא עֲצֻמָּה,
כְּדֹאִיתָא בְּאַגְרַת הַקִּדְּשִׁי¹⁹
שֶׁבִּסְפָר הַתְּנִיָּא, שֶׁם מְבֹאֵר בְּהִרְחִיבָה
שֶׁגַם לְעֲתִיד-לָבּוֹא יֵעֲסוּק בְּדִינֵי אִיסוּר
וְהִיתָר וְטוֹמְאָה וְטִהָרָה, לְמִדּוֹת שֶׁלֹּא
תִּהְיֶה מִצִּיאוֹת שֶׁל רַע וְקִלְיוֹת וְסִטְרָא,
אַחֲרָא, כִּי עֲבוּד שְׁכַעַת, כִּאֲשֶׁר הַשְּׂכִינָה
הִיא בְּגִלוּת, עֵסֶק הַתּוֹרָה הוּא לְבַרֵּר
בִּירוּרִים וְלִהְיוֹת אֶת נִיצוּצוֹת הַשְּׂכִינָה
מִתּוֹךְ הַקִּלְיוֹת, אֲבָל לְעֲתִיד-לָבּוֹא
בְּצֵאת הַשְּׂכִינָה מִהִגְלוּת בְּקִלְיוֹת אַחֵר
שֶׁבִירוּר הַנִּיצוּצוֹת יוֹשֵׁלם וְהָרַע יוֹפֵר
מֵהַטּוֹב, עֵסֶק הַתּוֹרָה לֹא יִהְיֶה לְבַרֵּר
בִּירוּרִים "כִּי אִם לִיחַד יְהוּדִים עֲלוֹנוּם
יִתַר לְהַמְשִׁיךְ אִוְרוֹת עֲלוֹנוּם יִתַר",
וְהֵינּוּ, כִּאֲמֹר לְעִיל, לְהַתְּעַלּוֹת מִדְּרַגָּה
לְדְרַגָּה בְּקִדּוּשָׁה עֲצֻמָּה וּמְבֹאֵר
בְּמָקוֹם אַחֵר בְּאַרְיֹפָה. דְּזָהוּ
גַם עֲנִין סְפִירַת הָעוֹמֵר לְפִי
אוֹפֵן זֶה, הִלִּיכָה וְעֲלִיָּה מְחִיל
אֶל חֵיל בְּקִדּוּשָׁה גּוֹפָא מְבִיל
הַתְּעַסְקוֹת עִם הָרַע. וְלִהְיֵיר מְמָה
שְׁכַתוּב בְּמִדְרָשׁ הַגְּדָה²⁰
שְׁעִנֵּן סְפִירַת הָעוֹמֵר הוּא
מְחַמַּת הַתְּשׁוּבָה דִּישְׂרָאֵל
בִּיצִיאַת מְצָרִים לְקַבְּלַת
הַתּוֹרָה וְהַרְצוֹן הַחוּץ לְהִגִּיעַ לִיּוֹם
קַבְּלַת הַתּוֹרָה הוּא זֶה שֶׁגַּרְם לָהֶם
לְסַפּוֹר אֶת הַיָּמִים שֶׁמִּיצִיאַת מְצָרִים עַד
קַבְּלַת הַתּוֹרָה, שְׁמָזָה מְשַׁמַּע
שְׁכָל עֲנִין סְפִירַת הָעוֹמֵר הוּא
עֲנִין חִיּוּבֵי בְּלִבְד וְהִקְנָה
לְמַתַּן-תּוֹרָה, "עֲשֵׂה טוֹב", מְבִיל לְעִסוּק בְּ"סוֹר מֵרַע".
וְהִנֵּה לְפִי אוֹפֵן הָא' דְּלְעִיל דְּסְפִירַת הָעוֹמֵר יֵשׁ
בָּהּ ב' הָעֲבוּדוֹת בְּיַחַד דְּ'סוֹר מֵרַע וְעֲשֵׂה
טוֹב', יֵשׁ לֹמַר שְׁזָהוּ מִצַּד זֶה שְׁסְפִירַת הָעוֹמֵר
הִיא מְמוּצָע בֵּין יְצִיאַת מְצָרִים לְמַתַּן תּוֹרָה²¹.
לְמַתַּן-תּוֹרָה, "עֲשֵׂה טוֹב", מְבִיל לְעִסוּק בְּ"סוֹר מֵרַע".
וְהִנֵּה לְפִי אוֹפֵן הָא' דְּלְעִיל הָאוֹפֵן הָרֵאשׁוֹן בְּבִיאור הַתּוֹכֵן הַפְּנִימִי
דְּסְפִירַת הָעוֹמֵר יֵשׁ בָּהּ ב' הָעֲבוּדוֹת בְּיַחַד דְּ'סוֹר מֵרַע
וְעֲשֵׂה טוֹב', יֵשׁ לֹמַר שְׁזָהוּ מִצַּד זֶה שְׁסְפִירַת הָעוֹמֵר הִיא
מְמוּצָע מֵהַחֲבֵר וּמִקֶּשֶׁר בֵּין יְצִיאַת מְצָרִים לְמַתַּן תּוֹרָה²¹ שֶׁהֵם
שְׁנֵי מְצָבִים רְחוּקִים זֶה מִזֶּה בְּאוֹפֵן קִיצוּנִי שְׂכָרִי לְיִצְוֹר בְּיַהֲיִים חִיבוֹר וְלַעֲבוּר

ע' ש. תרנ"ב ע' ג ואילך. 14) יבמות כב, א. וראה בנדו"ד – לקו"ש ח"ח ע' 119 ואילך. הנסמן בהערה 16. 15) תהלים פד, ת. 16) ראה אוה"ת בא ד"ה החודש (ע' רנו ואילך). סה"מ שבהערה 13. סה"מ תרכ"ו ע' ג. ועוד. 17) ראה לקו"ת ואתחנן ט, ד. ובכ"מ. 18) זכרי' יג, ב. 19) סכ"ו. 20) הובא בר"ן סוף מס' פסחים. וראה חינוך מצוה שו. לקו"ש חכ"ב ע' 114, וש"נ. 21) ראה רד"ה וסד"ה וספרתם תרע"ח. ועוד.

שבת פרשת בהריבחוקותי, מברכים החודש סיון ה'תשמ"ז

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 מאחד לשני יש צורך באמצעי מחבר ומקשר, כפי שממשיך. **דְּבִהוּתָם**
2 **בְּמִצְרִים הָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַשְּׁפֹלוֹת** כמבואר בקבלה
3 וחסידות שהשעבוד של בני ישראל לא היה רק גשמי אלא הם היו שקועים
4 בטומאת מצרים בתוך גלות רוחנית, **וּבְשִׁעַת מִתְּן־תּוֹרָה הָיוּ בְּתַכְלִית**
5 **הָעִילוי** לאחר שהתעלו והודרכו וזכו
6 להתגלות אלוהית עצומה, **וּמִזֶּה**
7 **מוֹכֵן שֶׁהַעֲבוּדָה שְׂבִינְתִים** בימי
8 ספירת העומר שבין היציאה ממצרים
9 לקבלת התורה **שְׁהִיא הַמְּמוּצָע**
10 אמצעי החיבור **וְהַהֲכָנָה לְבֵא**
11 **מִיְצִיאַת מִצְרַיִם לְמִתְּן־תּוֹרָה,**
12 **יֵשׁ בָּהּ ב' הַעֲנִינִים** שהיא נועדה
13 לחבר ביניהם, מצד אחד **הַיְצִיאָה**
14 **וְהַשְּׁלִילָה דְּמִצְרַיִם** התרחקות
15 מטומאת מצרים – **'סוּר מִרְע',**
16 **וּמִצֵּד שְׁנֵי הַהֲכָנָה לְהַגְלִילֵי הָכִי**
17 **נַעֲלָה דְּמִתְּן־תּוֹרָה - 'עֲשֵׂה**
18 **טוֹב'** ²⁰ התקרבות לאלוקות וקדושה.
19 **וְהִנֵּה מִזֶּה שְׁנַתְּבָאָרוּ בְּדְרוּשֵׁי**
20 **חֲסִידוֹת ג' הָאוֹפְנִים**
21 **שֶׁבַעֲבוּדַת סְפִירַת הָעוֹמֵר,**
22 אופן אחד **הָעֲבוּדָה ד'סוּר מִרְע'**
23 בפני עצמה, אופן שני **הָעֲבוּדָה**
24 **ד'עֲשֵׂה טוֹב'** בפני עצמה, ואופן
25 שלישי **ב' הָעֲבוּדוֹת יַחַד, מוֹכֵן**
26 **שָׁג' אוֹפְנִים אֵלוּ פּוֹלָם 'שָׁנָם**
27 למעשה **בַּעֲבוּדַת סְפִירַת**
28 **הָעוֹמֵר, וְהִינוּ בְּמַעֲשֵׂה סְפִירַת**
29 **הָעוֹמֵר שֶׁבְּכָל יוֹם יוֹם** ולא זו
30 בלבד שאינם סותרים זה לזה אלא
31 שבכל יום ויום מימי ספירת העומר יש
32 מקום וצורך בכל אחת משלושת
33 העבודות הללו. **וְעוֹד זֹאת, שְׁעֲנֵן**
34 **זֶה** של עבודת ה' בכל שלושת
35 האופנים האמורים **אֵינוֹ עֲנֵן זְמַנִּי**
36 **בְּלִבְד יוֹם זֶה שֶׁסָּפַר סְפִירָה**
37 **זוֹ 'וְכוּ' וּבִסוּיִם הַיּוֹם** והספירה,
38 העניין חלף והסתים, **אֵלָּא שְׁזָהוּ**
39 **עֲנֵן נְצַחִי, שְׁהָרִי כָּל מִצְוָה**
40 **וּמִצְוָה פּוֹעֵלָת יַחַד נְצַחִי**
41 **לְמַעַלָּה כְּמִבּוֹאֵר בְּתַנְיָא** ²²
42 שעל-ידי עבודת ה' בקיום המצוות כל
43 המציאות של האדם (הנפש האלוהית, הנפש החיובית שמחיה את הגוף
44 ולבושי הנפשות שהם המחשבה, הדיבור והמעשה) מתאחדת עם הרצון

(22 פכ"ה. 23) יתרו יט, ג ובמכילתא ופרש"י עה"פ. 24) אגרת המחבר בהקדמת ספר החינוך. 25) רד"ה וספרתם בלקו"ת אמור לה, ב. ביאור"ז להצ"צ ע' ע ואילך. אוה"ת: חיי שרה קו, ואילך; ר"פ תשא; אמור ע' קסז ואילך.

להבין ענין ספירת העומר

ט

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם²⁶ שׁוּהוּ הַבִּיטוּי הָאֲמוּר בְּתוֹרָה לְעִנְיַן מִצְוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר
- 2 ("וספרתם לכם ... מיום הביאתכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות")
- 3 הוּא מִלְשׁוֹן הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֶל-²⁷ לְפִי פִירוּשׁ
- 4 הַזֶּה²⁸ שְׁמֵלֶכֶד הַפִּירוּשׁ הַפְּשׁוּט "מספרים", לְשׁוֹן סִפּוּר, הֵינּוּ שֶׁהַשָּׁמַיִם
- 5 מְסַפְּרִים וּמְבַאֵיִם לִידֵי בִיטוּי אֶת כְּבוֹדוֹ
- 6 שֶׁל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, הַזוּהַר מִפְּרֵשׁ
- 7 "מספרים" דְּהֵינּוּ נִהְרִין וְנִצְצִין
- 8 מֵאִירִים וְנוֹצְצִים, כְּפִי שְׁמוּבָא בְּחִסְדוֹת
- 9 שֶׁ"וּסְפַרְתֶּם" מִשְׁמַעוֹ גַּם לְשׁוֹן אֹר כְּמוֹ
- 10 "אֲבָן סִפִּיר" שֶׁהִיא אֲבָן מֵאִירָה.
- 11 וְהֵינּוּ, שְׁפָל עֲנִינֵי הַמִּצְוֹת,
- 12 סוּר מֵרַע וְעֵשָׂה טוֹב, וְחִיבוּר
- 13 שְׁנֵיהֶם יַחַד, שְׁכַמְבוּאֵר לְעִיל כֹּל
- 14 שְׁלוּשַׁת הַדְּבָרִים הַללוּ הֵם הַתּוֹכֵן שֶׁל
- 15 סְפִירַת הָעוֹמֵר כּוֹלֵם נְעֻשִׁים
- 16 מִתּוֹךְ אֹר וְהַתְּנוּצָצוֹת
- 17 וּבְהִירוֹת. וְיִתְיָרָה מְזוּ,
- 18 שֶׁהַבְּהִירוֹת צְרִיכָה לְהִיֹּת נִיכָרַת בְּגִשְׁמִיּוֹת לְעִינֵי
- 19 נִיכָרַת בְּגִשְׁמִיּוֹת לְעִינֵי בְּשָׂר
- 20 וְלֹא נִשְׂאֵרַת כְּעִנְיַן רוּחַנִי בְּלִבּוֹ, כִּי
- 21 הָאֹר וְהַבְּהִירוֹת הַללוּ חוֹדְרִים אֶל כֹּל
- 22 פְּרִטֵי הַמִּצְוִיּוֹת, גַּם אֵל הַגִּשְׁמִיּוֹת.
- 23 וְכִידוּעַ הַסִּיפּוּר שְׁסִיפֵר כ"ק
- 24 מו"ח אֲדָמוּ"ר²⁹ הַרְבִּי הַרְי"צ
- 25 (סִיפּוּר הוּא גַּם בֵּין מִלְשׁוֹן
- 26 הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים³⁰, נִהְרִין
- 27 וְנִצְצִין מֵאִירִים וְנוֹצְצִים),
- 28 אֹדוֹת אֶחָד מִחֲסִידֵי אֲדָמוּ"ר
- 29 הִזְקֵן שׁוֹכֵה לְכִנּוּי "ר" גְּבִרְיָאֵל נוּשָׁא
- 30 חו"ן שֶׁהִבִּיא מְעוֹת ה' מֵעֵמֶד' בְּאוֹפֵן
- 31 כְּסִפֵי צְדָקָה שְׁנַמְסִירִים לְרַבִּי בְּאוֹפֵן
- 32 שֶׁהַמְטַבְּעוֹת הֵיוּ מִבְּרִיקוֹת
- 33 וְנוֹצְצוֹת וּמֵאִירוֹת כְּאֵילוֹ אֵף זֶה
- 34 עֵתָה יֵצְאוּ מִבֵּית הַיִּצְיָקָה,
- 35 שֶׁהַשְּׁפָשׁוּף שֶׁהוֹדוֹת לוֹ הַמְטַבְּעוֹת
- 36 הִפְכוּ לְמֵאִירוֹת וְנוֹצְצוֹת כְּחֵדְשׁוֹת
- 37 נְעֻשָׂה עַל-יְדֵי אִשָּׁה כְּמִבּוֹאֵר
- 38 בְּסִפּוּר שָׁם בְּאִרְכּוֹת וּבְפִרְטוּיֹת.
- 39 וּבְהַמְשָׁךְ הָעֲנִינֵי מְבִיא שָׁם
- 40 הַרְבִּי הַרְי"צ מֵהַ שְׁבִיאָר כ"ק
- 41 אֲדָמוּ"ר ה' צְדָקָה בְּעִנְיַן
- 42 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, שֶׁהוּא מִלְשׁוֹן
- סְפִירוֹת וּבְהִירוֹת, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, צְרִיכִים לְעֵשׂוֹת שְׁיָהִיָּה
- ה' לָכֶם" בְּהִיר כְּלוּמָר לְהֵאִיר אֶת כֹּל הַמִּצְוִיּוֹת הַאִישִׁית.
- וַיֵּשׁ לְבָאֵר קֶשֶׁר הָעֲנִינִים, בֵּין הַסִּיפּוּר הָאֲמוּר עַל הַבְּרִקָּה הַמְטַבְּעוֹת
- וְהֵאִמְרָה שֶׁל ה' צְדָקָה שְׁצִרִיךְ לְהֵאִיר אֶת ה'"לָכֶם" שְׁעֲנִין הַבְּהִירוֹת
- וְהָאֹר שְׁעַל-יְדֵי הַמִּצְוֹת צְרִיף
- לְהִיֹּת נִיכָר גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת
- שֶׁהַמְטַבְּעוֹת מִבְּרִיקוֹת
- וּמִתְנוּצְצוֹת כו'. וְעַד
- שֶׁהַבְּהִירוֹת הֵיטָה נִכְרַת גַּם
- בְּמִמוֹנוֹ שֶׁל אָדָם שְׁמַעְמִידוֹ
- עַל רְגְלָיו, כְּמֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ
- ו"ל³¹ עַל הַפְּסוּק³² וְאֵת כָּל
- הַיָּקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם - זֶה
- מְמוֹנוֹ שֶׁל אָדָם שְׁמַעְמִידוֹ עַל
- רְגְלָיו, וְעַד שְׁעַל-יְדֵיָּה
- הַגְּבִיָּה גַּם אֵת הָרֵאשׁ, וּבִכֵּן
- מִדוּגֵשׁ שְׁעִבּוּדֵת ה' מִתְדַּוְּרָה אֹר
- וּבְהִירוֹת כֹּל הַפְּרִטִים הַרוּחָנִיִּים וּבְכֹל
- הַפְּרִטִים הַגִּשְׁמִיִּים שֶׁל הָאָדָם, וּבְכֹל
- זֶה נוֹשֵׂא הַמִּמּוֹן שִׁישׁ לוֹ חֲשִׁיבוֹת
- מִיּוֹחֶדֶת בְּחַיֵּי הָאָדָם וְגוֹרֵם לוֹ יִצִּיבוֹת
- וְהַגְּבִיָּה וְעַד שְׁעַל-יְדֵיָּה נוֹסֵף
- בְּפִשְׁטוֹת עֲנִינֵי מְסַפְּרִים כְּבוֹד
- אֶל, שֶׁהוֹסִיף בְּכְבוֹד הָאֶל.
- וְעַל-דֵּרֶף-זֶה יוֹכֵן גַּם בְּכָל
- הָעִבּוּדוֹת וּבְכֹל הָאוֹפְנִים הַשְּׂנוּיִם
- שֶׁל עֲבוּדַת ה' שְׁצִרִיכוֹת לְהִיֹּת
- בְּאוֹפֵן שֶׁל אֹר וּבְהִירוֹת
- וְשִׁמְחָה, כְּפִי שְׁמִפּוּרֵת בְּרִשִׁמַּת
- הַרְבִּי הַרְי"צ הָאֲמוּרָה אֹדוֹת הַחֲסִידֵי ר'
- גְּבִרְיָאֵל נוּשָׁא חו"ן כִּיצַד אֲשֶׁתוֹ עוֹדְדָה
- אוֹתוֹ לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה גַּם בְּמַצַּב שֶׁהִיא
- קִשָּׁה לְשִׁמּוֹת וְכָל זֶה צְרִיף
- לְהִיֹּת נִיכָר גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת כו'
- כֵּשֶׁם שֶׁבִּסְפּוּר הָאֲמוּר גַּם הַמְטַבְּעוֹת
- הַגִּשְׁמִיִּים הֵיוּ נוֹצְצִים וּמְבַרִּיקִים.
- וְיֵהִי-רְצוֹן שְׁעַל-יְדֵי הָעִבּוּדָה
- בְּכָל זֶה, כּוֹלֵל עֲבוּדַת הַצְּדָקָה כְּפִי
- שֶׁמְסוּפֵר בְּרִשִׁמָּה הָאֲמוּרָה שֶׁהִמְעֵשָׂה
- הִיָּה קְשׁוּר בְּצְדָקָה ל"פְּדוּיִן שְׁבוּיִם"
- הֵנָּה גְּדוּלָּה צְדָקָה שְׁמִקְרַכַּת
- אֵת הַגְּאוּלָּה³³, דְּתִמְוֶרֶת זֶה
- נִיכָר גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת כו'.
- וְיֵהִי-רְצוֹן שְׁעַל-יְדֵי הָעִבּוּדָה בְּכָל זֶה, הֵנָּה
- גְּדוּלָּה צְדָקָה שְׁמִקְרַכַּת אֵת

(26) אמור כג, טו. 27) תהלים יט, ב. 28) זח"ב קלו, ב. וראה פרדס להרמ"ק שער מהות והנהגה (ח) פ"ב. ביאורה"ז ואוה"ת שבהערה 24. 29) "התמים" חוברת ו ע' צד [שיד, ב] ואילך. 30) ראה פרדס שם. אוה"ת תשא שם. וראה ביאורה"ז ואוה"ת שם. 31) פרש"י עקב יא, ו – מפסחים קיט, א. סנהדרין קי, א. במדב"ר פ"ח, יג. וש"נ. 32) עקב שם.

שבת פרשת בהר-בחוקותי, מברכים החודש סיון ה'תשמ"ז

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 שְׁצַדְקָה עֲשֵׂה הַקֶּבֶ"ה בְּיִשְׂרָאֵל שְׁפִיזוֹן לְבֵין הָאוֹמוֹת³⁴,
2 כַּךְ שֶׁגַם הַגְּלוּת הִיא בְּעֵצֶם עֵינָיו שֶׁל צְדָקָה מִצַּד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל
3 בַּגְּאוּלָּה תְּהִיָּה תְּמוּרַת הַצְּדָקָה הַזֹּאת צְדָקָה אַחֵרֶת בְּאִים לְצַדְקָה שְׁמֵעֵשָׂה
4 הַקֶּבֶ"ה עִם יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי שְׂיֻקוּיָם הַיְעוּד וְאַתֶּם תְּלוּקוּטוּ
5 תֵּאֱסָפוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי
6 יִשְׂרָאֵל³⁵, שֶׁהַקֶּבֶ"ה לֹקַח
7 אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
8 בְּזָרוּעוֹ³⁶, וְהוֹלֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
9 מִיִּשְׂרָאֵל יַחַד עִם שְׂכִינְתָּא
10 שְׁבַגְלוֹתָא³⁷ שֶׁעַם בּוֹא הַגְּאוּלָּה גַם
11 הַשְּׂכִינָה תִצַּא מֵהַגְּלוּת (כְּמֵאֲמַר
12 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי³⁸
13 שֶׁכָּכֵל מְקוּם שְׂגָלוֹ שְׂכִינָה
14 עִמָּהֶם), אֶל הַגְּאוּלָּה
15 הָאֲמִיתִית וְהַשְּׂלֵמָה, וּבִאֹפֶן
16 דְּלֹא עֵיכְבָן אֶפִּילוֹ כְּהֶרֶף
17 עֵין³⁹, הֵינּוּ גְאוּלָּה בְּמַהֲרָת מְבִלִי
18 הַתַּעֲכָב רַגַע אֶחָד נּוֹסֵף וּמֵתוּף
19 שְׂמָחָה וְטוֹב לְכָב. וְשֵׁם יְהִיָּה
20 הַמְּנַנֵּן הָעֵשִׂירִי⁴⁰ כְּדַבְּרֵי הַמְּדַרְשׁ
21 שְׂבוּמֵן הַגְּלוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִמְנוּ וְנִסְפְּרוּ
22 תִּשְׁעַת פְּעֻמִּים וְהַפְּעַם הָעֲשִׂירִית תְּהִיָּה
23 לְאַחֵר בּוֹא הַגְּאוּלָּה וְהַמְּנַנֵּן הַזֶּה יִהְיֶה
24 עַל-יְדֵי הַקֶּבֶ"ה וּמְשִׁיחַ
25 צְדָקְנּוֹ עֲצֻמוֹ, שְׂזָה קָשׁוּר עִם
26 וּמְשִׁיחַ צְדָקְנּוֹ, וּמֵתוּף שְׂמָחָה וְטוֹב לְכָב וּמֵתוּף
27 שְׂזָה קָשׁוּר עִם חוּמֵשׁ בְּמִדְבַר שְׁקוּרִין
28 הַיּוֹם בְּמִנְחָה, שְׂכָל חוּמֵשׁ זֶה נִקְרָא (בְּמִשְׁנָה⁴¹
29 וּבְגִמְרָא⁴²) בְּשֵׁם חוּמֵשׁ הַפְּקוּדִים עַל שֵׁם מְנַנֵּן
30 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂבַתְּחִילַת הַסִּפְּרָה וְהַמְּנַנֵּן שְׂבַפְרָשֵׁת
31 פִּינְחָס, פִּינְחָס זֶה אֱלִיהוּ⁴³ מִבְּשׂוּר הַגְּאוּלָּה⁴⁴. וְכֵן
32 תְּהִיָּה לָנוּ, שְׂנֻזָּה לְמְנַנֵּן הָעֵשִׂירִי עַל-יְדֵי הַקֶּבֶ"ה
33 וּמְשִׁיחַ צְדָקְנּוֹ, וּמֵתוּף שְׂמָחָה וְטוֹב לְכָב וּמֵתוּף
34 וְכֵן תְּהִיָּה לָנוּ, שְׂנֻזָּה לְמְנַנֵּן
35 הָעֵשִׂירִי עַל-יְדֵי הַקֶּבֶ"ה
36 וּמְשִׁיחַ צְדָקְנּוֹ, בַּגְּאוּלָּה הַשְּׂלֵמָה,
37 וּמֵתוּף שְׂמָחָה וְטוֹב לְכָב
38 וּמֵתוּף שִׁירָה גְּדוּלָּה יַחַד עִם
39 כְּלֵי שִׁיר, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב⁴⁵
40 לְמִנְצַח מְזוּמָר שְׂחֹבֵר לְמִנְצַח עַל
41 הַשִּׁירָה וְהַזְמִירָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ עַל
42 הַשְּׂמִינִית, שְׂתִּהְיֶה הַשִּׁירָה
43 עִם כְּלֵי שִׁיר, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל
44 ש"ע לְהַשְּׂמִינִית פִּירוּשׁוֹ כְּנֹר שָׁל
45 שְׂמוּנָה נִימִין⁴⁶, וְנוֹסֵף לְזֶה
46 תְּהִיָּה לְעִתִּיד-לְבוֹא גַם נְגִינָה עֲלֵי
47 עֲשׂוֹר⁴⁷, כְּנֹר שָׁל עֲשׂוֹר
48 נִימִין⁴⁵, וְלֹא עֵיכְבָן אֶפִּילוֹ
49 כְּהֶרֶף עֵין, וּבְמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
50 מְמַשׁ.

(33) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז (מח, ב ואילך). (34) פסחים פז, ב. (35) ישעי' כז, יב. הובא בפרש"י שבהערה הבאה. (36) ראה פרש"י נצבים ל, ג. (37) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. (38) מגילה שם. (39) ע"פ מכילתא ופרש"י בא יב, מא. (40) תנחומא תשא ט. במדב"ר פ"ב, יא. (41) סוטה מ, ב. (42) שם לו, רע"ב. (43) תיב"ע וארא ו, יח. פדר"א פמ"ז. זהר ח"ב קצ, סע"א. ח"ג (פינחס) רטו, א (ברע"מ). יל"ש ר"פ פינחס. פרש"י ב"מ קיד, ב-ד"ה לאו מר כהן. (44) פרש"י פרשתנו (בחוקותי) כו, מב. וראה גם תיב"ע ויל"ש שבהערה הקודמת. רמב"ם הל' מלכים פי"ב ה"ב. (45) תהלים יב, א. ערכין יג, ב. (46) ערכין שם. (47) תהלים צב, ד.